

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Warszawa, dnia 11 września 2017 r.

Poz. 7511

Rozstrzygnięcie nadzorcze Nr LEX.I.4131.234.2017.JJ

Wojewody Mazowieckiego

z dnia 5 września 2017 r.

dotyczy uchwały Nr XLVIII/394/2017 Rady Miasta Marki z dnia 26 lipca 2017r. w sprawie utworzenia mieszkania chronionego oraz określenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 5 września 2017 r.

LEX. I. 4131.234.2017.JJ

**Rada
Miasta Marki
Al. Marszałka Józefa Piłsudskiego 95
05- 270 Marki**

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 w związku z art. 86 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XLVIII/394/2017 Rady Miasta Marki z dnia 26 lipca 2017r. w sprawie utworzenia mieszkania chronionego oraz określenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym w zakresie § 3, § 4 pkt 1, 4 i § 5.

Uzasadnienie

Rada Miasta Marki w dniu 26 lipca 2017r. podjęła uchwałę Nr XLVIII/394/2017 w sprawie utworzenia mieszkania chronionego oraz określenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym.

Powyższa uchwała wydana została na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 17 ust. 1 pkt 12, art. 53 i art. 97 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930 z późn. zm.)

Powołany jako podstawa prawna uchwały przepis art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż do rady gminy należy stanowienie w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady gminy. Przepis art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym zawiera normę odsyłającą do innych norm prawa powszechnie obowiązującego, ale powołane w uchwale Rady Miasta Marki (dalej „Rada”) przepisy ustawy o pomocy społecznej nie dają radzie gminy takich kompetencji by rada gminy mogła uchwalić uchwałę o treści jak ww. uchwała.

Przepis art. 17 ust. 1 pkt 12 ustawy o pomocy społecznej stanowi, iż do zadań własnych gminy o charakterze obowiązkowym należy prowadzenie i zapewnienie miejsc w mieszkaniach chronionych. Z treści tego przepisu nie wynika, uprawnienie do rady gminy do podjęcia uchwały w sprawie utworzenia mieszkania chronionego. Z kolei art. 53 powołanej ustawy o pomocy społecznej w ust.1 określa przesłanki, od których spełnienia zależy możliwość przyznania osobie pobytu w mieszkaniu chronionym. Wydaje się

także, że użycie w art. 53 ust. 3 terminu „prowadzenie” nie może zostać zmienione przez Radę na „utworzenie” mieszkania chronionego. Czym innym jest „utworzenie” mieszkania, a czym przeznaczenia określonego mieszkania na cele związane z udzielaniem świadczeń z ustawy o pomocy społecznej. Zgodnie z treścią art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej, rada powiatu lub rada gminy w drodze uchwały ustala, w zakresie zadań własnych, szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych. Określenie przez Radę w § 3 ust. 1, iż przyznanie świadczenia w formie pobytu w mieszkaniu chronionym, a także ustalenie wysokości odpłatności za pobyt w mieszkaniu następuje w formie decyzji, jest zbędnym powtórzeniem treści art. 106 ustawy o pomocy społecznej. Stanowi to naruszenie zasad techniki prawodawczej. Nie powtarza się w akcie pod ustawowym pojęć, które zostały zdefiniowane przez ustawę stanowiącą podstawę do wydania aktu. Rada nie posiada kompetencji do wskazywania w uchwale, kryteriów jakie powinien uwzględnić organ przy wydawaniu decyzji administracyjnej o skierowaniu do korzystania ze wsparcia w mieszkaniu chronionym. Sprecyzowanie przez Radę w § 3 ust. 2 uchwały, iż w sprawie przyznania świadczenia w formie pobytu w mieszkaniu chronionym, uwzględnia się sytuację zdrowotną, bytową i materialną osoby lub rodziny kierowanej do mieszkania chronionego, zostało podjęte z przekroczeniem delegacji ustawowej. W § 3 ust. 3 - 8 uchwały, Rada postanowiła: iż w mieszkaniu mogą zamieszkiwać wyłącznie osoba/rodzina której przyznano świadczenie, wprowadziła zakaz dla innych osób, określiła czas wizyty towarzyskiej na 1 dzień, uchwaliła, że udostępnienie mieszkania jest rażącym naruszeniem zasad i stanowi podstawę do uchylenia decyzji administracyjnej przyznającej prawo do pobytu w mieszkaniu chronionym, określiła, iż podmiot prowadzący mieszkanie zawiera umowę w sprawie korzystania z mieszkania, wyłączyła te umowy z trybu zawierania umów najmu, wprowadziła odpowiedzialność za stan mieszkania, wyposażenie i porządek w mieszkaniu, wreszcie w ust. 8 stwierdziła, że gmina nie ma obowiązku zapewnienia lokalu po zakończeniu pobytu. Powyższe uregulowania, w ocenie organu nadzoru zostały wprowadzone do uchwały bez podstawy prawnej. Działanie Rady bez podstawy prawnej stanowi istotne naruszenia prawa uzasadniające stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w ww. zakresie.

Kwestie zawarte w § 4 pkt 1 uchwały reguluje rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie mieszkań chronionych (Dz. U. z 2012 r. poz. 305). Stąd też powtórzenie zapisów uregulowanych w rozporządzeniu również narusza zasady techniki prawodawczej i stanowi istotne naruszenie prawa. Pkt 4 tego paragrafu stanowi kolejne powtórzenie zapisów art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej, co stanowi istotne naruszenie prawa. Rada nie może zwalniać z odpłatności za pobyt w mieszkaniu chronionym w sytuacji wystąpienia zdarzenia losowego (pkt 5). Zgodnie z art. 97 ust. 1 zdanie drugie „Osoby nie ponoszą opłat, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego”. W przypadku gdy dochody są niższe, różnice uzupełnia gmina (art. 8 ustawy o pomocy społecznej).

Postanowienia § 5 uchwały powtarzają przepis art. 104 ustawy o pomocy społecznej, co stanowi istotne naruszenia prawa.

Rada nie przekazała uzasadnienia dla ww. uchwały stąd organ nadzoru nie może odnieść się szczegółowo do argumentacji, która mogłaby uzasadniać podjęcie uchwały o takiej treści. Sporządzenie uzasadnienia przede wszystkim umożliwia kontrolę stosowania prawa oraz umożliwia przekonanie adresatów rozstrzygnięcia o zasadności stanowiska zajętego przez organ administracji, którym jest – w przypadku uchwały rady gminy ogół członków wspólnoty lokalnej.

W świetle powyższych ustaleń wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest w pełni uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Informuję, iż rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały w zakresie objętym orzeczeniem z mocy prawa, z dniem jego doręczenia.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Zdzisław Szipera